

Ur Novisen i Spalato

- Gunnar Ekelöfs höstbok

Illustratör: Mats Nilsson

Han tänkte: Två ögonkast mellan oss, det undrande
och det förundrade, som två världar. Det är den kärlek
som är för stor att kunna fullbordas:
Drömmens ögonblick, eller minnets, utan beröring
utan en hälsning, bara med blicken, en fågel!

★

Den fullkomligt oerfarnas nyfödda erfarenhet
är lika stor som den fullkomligt erfarnes
Nyföddhet är värd lika mycket som Avfall
Cirkeln som inte har början och slut är formeln
Det som varken har slut eller början är moder till önskan
Tomrum är det som i en skymt gör livet värt mödan
Vad vi aldrig nått fram till är det som föder oss framåt
På hennes panna av vit oblat, på hennes kinder
av det rosiga livet, skall aldrig min penna
skriva rynkor, tecken som ingen kan läsa
utom jag som aldrig skrivit dem. Därför kan aldrig du
förstå vad jag skriver till dig med blicken
Jag tror på handens tvekan när det gäller att teckna
bilden av lust och nöd, förnedring, fullbordan
Det kallas främlingskap, i det främlingsrike
som är samhällets, fyllt av omaka makar. Det sanna
främlingskapet träffar oss som en pil. Då avundas
blicken handen som sopar, och blicken blicken
som ser upp mot tepidariets tak och sedan mot golvet
Den som är evigt lik sig avundas den som ännu är lik sig
Cirkeln sluts utan början, men sällan. Tyrannens änglar
står med flammande svärd däremot, men mina
står med nakna svärd mot dem som skall segra!
De har både vingar och kön och är anbefallda
att inte skada den Kärlek som är öga mot öga
ovidrörbar, ovidrörande, segrande Kärlek.

★

Änglarna av mitt kön ser milt på en namnlös
Änglarna av min rebelliska sekt har en erfarenhet
som till slut gjort dem oerfarna. De byter blickar
med okända, medvetna om vad som är okänt
Okändhet är den enda makt som är möjlig
och de förstår att du är jag och att jag är du
Så djupt har jag lärt dem känna skönheten att jag avstår
Men över dig, som sträcker fram handen, står Tyrannen
som lärt dig ta eller tigga! Över dig Natten
fylld av de svävande stjärnor han kallar fallna
men som är mina vänner. De ser milt på de stumma
som inte lärt sig läsa men som har lätt för att fatta.

